

Jeg vil dernæst udtale mig om den anden Bestemmelse i det foreliggende Lovforslag, nemlig Møltolden. I saa Henseende forekommer det mig, at naar Møllerforeringen saa bestemt har udtalt sig, som den har, saa forvinder der ved ganske enkelte til denne Industri henhørende Repræsentanters afvigende Mening, og det forekommer mig, at den lille Erstatning, det ved Lovforslaget er paatænkt at give disse industridrivende, er saa retfærdig, at man ikke bør forholde dem samme. Det har jo, som det ogsaa er berørt her i Dag, tidligere været oppe at støtte Sufferindustrien, og det ærede Medlem for Randers Amts 3dje Valgkreds (Neergaard), der nu modsatte sig Brændevinsbeskatningen saa stærkt, og som ogsaa nu har udtalt sig mod Møltolden, har selv den Gang været med til at yde en Lettelse for Sufferindustrien, da han tidligere repræsenterede en anden Kreds. Hvor Sufferindustrien er stærkt oppe. Jeg tillader mig at sætte disse to Ting i Forbindelse med hinanden, fordi de have det til fælles, at det er en saa overordentlig lille Hjælp, der her er Tale om, og det forekommer mig, at der ikke heller, naar man ikke medtager det grove Rugmel, kan være den Fare for Jordyrrelse af Brødet, som saa stærkt er bleven udhævet fra flere Sider. Skulde der finde en Jordyrrelse Sted af Hvedemelet, vil den vist blive saa overordentlig lille, at den knap kan paavises og ikke være meget farlig. Hvad angaar Majstolden, da staaar den for mig som værende et Spørgsmaal af mindre Betydning i Øjeblikket; thi gaa vi til en forhøjet Brændevinskat, saa vilde jo Brænderiene maatte faa en lidt vanskelig Overgang, de vilde ogsaa føle i Begyndelsen den forhøjede Stat og maatte indrette sig derefter, og jeg finder dog, skønt meget taler for Majstolden, indskrænket paa denne Maade til Brænderibrug, at man rolig kan lade denne Foranstaltning hvile til en senere Tidspæriode. Men jeg vilde gerne i Forbindelse hermed udtale, at naar der saa vedblivende bliver taget Afstand her i Folketinget fra Flertallets Side over for Kornet, saa anser jeg det for højest forklarligt og rimeligt nu for Øjeblikket; thi det er jo, som saa ofte paavist, saa, at en stor Del af Jordbruget er henvist til at opfodre Kornet, og saa udføre Landproduktet i Form af Fødevarer. Men der er dog her ved at bemærke, at denne, om man saa maa sige, Omsætning af Kornet til Fødevarer er særlig ejendommelig for Sjælland, den er ikke saa almindelig paa Øerne, og der er ogsaa det derved at bemærke, at der er visse Grænser for de Kvantiteter af Korn,

der overhovedet kunne anbringes paa denne Maade. Det vil da vise sig ikke alene i de større, men ogsaa i de mindre Landbrug, for saa vidt de ere stærkt kornproducerende, at der bliver Overflud af Korn til Stede, som Landbruget hidtil ikke har kunnet konsumere gennem Besætningerne. Som anthydet, bliver dette Overflud ikke saa stort i Sjælland som paa Øerne, men selv i Sjælland findes det dog i mange Landbrug, og der er ogsaa i denne Vinter mange Steder den største Forlegenhed for, at affætte dette Korn. Der er det stærke Naab om billige Livsfornödenheder, men der maa jo dog komme en Grænse, hvor selv de, der raabe højt paa de billige Livsfornödenheder, for saa vidt de selv ere Producenter af disse Livsfornödenheder, maa ønske, at Prisene ikke gaa dale yderligere, thi der er en Grænse, hvor Arbejdets Kostbarhed og Besætningens Størrelse her i Landet gøre det umuligt at producere, nemlig naar man ikke kan opnaa den Pris, som er det Minimum, hvorfor man kan producere. Jeg vil altsaa pege hen paa, at der let kan komme det Tidspunkt, hvor Agerbrugerne i større og større Mængde ville vende Blikket hen mod Ønstet om at faa en Korntold. Det hører til de politiske Doktriner her i Salen, at man skal hylde Frihandelen og det kan jo ogsaa være godt nok til en Tid, men der vil, som jeg har tilladt mig at antyde, komme det Tidspunkt, hvor Frihandelsdoktrinen ikke længer holder stik. Selv i Frihandelens Land, England, ere Agerbrugerne jo i høj Grad begyndte at vende om, selv der begynder man at raabe paa Beskyttelse, og det viser jo, hvad Vej vi ogsaa rimeligvis kunne komme til at gaa.

Saa er der for mig kun at omtale et lille Punkt paa det foreliggende Lovforslag, det er Delinventomkostningerne. Jeg ønsker, at Bestemmelsen herom noget maatte kunne udvides, idet der jo, saaledes som det fremgaar af Lovens Tekst og af de Anmærkninger, der følge Lovforslaget, er truffet bestemte og snævre Grænser for, hvad der i dette Tilfælde skal medregnes til Delinventomkostninger, og naar det da er udtalt i Anmærkningerne til Loven, at Udgifterne til Arresthusenes Indretning og Vedligeholdelse ikke ere medtagne herunder, da er det, jeg kunde ønske en Udvidelse, idet jeg netop anser det for heldigt, om disse Punkter ogsaa kunde medtages under Lovbestemmelsen. Jeg mener nemlig, at det mere ligefremt og naturligt hører ind under Staten at indrette og bygge Arresthuse i Lighed med, hvad nu er Tilfældet med Fængelsvæsenet. De Forbringere, der stilles til disse Arresthuse, ere stadig stigende, der skal saa overmaade